U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **X. Z.,** zast. JUDr. Jindřichem Zadinou, advokátem se sídlem Sokolská 31, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2014, čj. OAM-2/LE-BE02-HA08-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2016, čj. 4 Az 15/2014-28,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 7. 4. 2014, čj. OAM-2/LE-BE02-HA08-2013, žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobcovo tvrzení, dle něhož v roce 1989 podporoval v zemi původu studentské hnutí, považoval žalovaný za nedostatečné mimo jiné proto, že od událostí tohoto roku uplynula dlouhá doba, přičemž čínský státní režim v souvislosti s událostmi s událostmi roku 1989 postihoval zejména vůdce studentského hnutí. Žalovaný též poukázal na skutečnost, že žalobce v řízení o dřívější žádosti o udělení mezinárodní ochrany z roku 2002 uváděl zcela jiné důvody (konkrétně hrozící nebezpečí z důvodu jeho členství v hnutí Falun Gong).

[2] Městský soud v Praze závěrům žalovaného přisvědčil a žalobu proti jeho rozhodnutí rozsudkem napadeným kasační stížností zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) v kasační stížnosti proti tomuto rozsudku uvedl, že žalovaný i městský soud se nedostatečně zabývali jeho tvrzeními vztahujícími se k udělení humanitárního azylu a zatížili proto svá rozhodnutí nepřezkoumatelností. Konkrétně žalovaný a městský soud nedostatečně posoudili skutečnost, že stěžovateli je již 70 let a nelze od něj spravedlivě požadovat, aby žil odděleně od svých příbuzných žijících v České republice. Rozhodnutí žalovaného je dále v rozporu s obsahem spisu, neboť dle v něm obsažených zpráv o zemi původu v Číně nadále dochází k potlačování svobody projevu a porušování lidských práv.

[4] Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil.
[5] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí, odkázal na obsah svého rozhodnutí a ztotožnil se závěry městského soudu.

[6] Ve věcech mezinárodní ochrany se Nejvyšší správní soud po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 104a s. ř. s., zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[7] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[8] Stěžovatel výslovně neuvedl, v čem spatřuje důvody zakládající přijatelnost podané kasační stížnosti, avšak z jejího textu lze dovodit, že takovým důvodem je nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného a městského soudu v otázce humanitárního azylu a údajný rozpor správního rozhodnutí s obsahem spisu.

[9] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu, jejíž důvodnost by sama o sobě zakládala přijatelnost kasační stížnosti a současně i postačovala by k zrušení rozsudku kasační stížností napadeného; tuto námitku shledal nedůvodnou. Nejvyšší správní soud i s přihlédnutím ke své dřívější judikatuře konstatuje, že má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal správní soud za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS). Obdobně lze tato kritéria vztáhnout i na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů. Absenci takto vytýčených požadavků však Nejvyšší správní soud v napadených rozhodnutích žalovaného a městského soudu neshledal.

[10] Žalovaný k otázce humanitárního uvedl, že se zabýval stěžovatelovou sociální a ekonomickou situací a přihlédl k jeho věku a zdravotnímu stavu. Žalovaný taktéž konstatoval, že stěžovatel se udělení humanitárního azylu nedomáhal a neuvedl ve vztahu k němu žádné konkrétní skutečnosti. Jakkoli žalovaný odůvodnil neudělení humanitárního azylu stěžovateli poměrně stručně, jeho rozhodnutí v kontextu nyní projednávané věci a stěžovatelem uváděných skutečností nepřezkoumatelností netrpí. Nejvyšší správní soud v této souvislosti poznamenává, že na udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu nemá žadatel subjektivní právo a správní orgán o něm rozhoduje na základě správního uvážení. Jeho rozhodnutí o této otázce přezkoumává soud pouze

v omezeném rozsahu (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 11. 2002, sp. zn. IV. ÚS 532/02, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, čj. 3 Azs 12/2003-38). Právě v těchto intencích přistoupil k přezkumu neudělení humanitárního azylu i městský soud, jenž dospěl k závěru, že „*uvážení žalovaného nebylo libovolné a nevedlo k nepodloženým závěrům, z napadeného rozhodnutí je zřetelný myšlenkový postup žalovaného a jeho řádné odůvodnění.*“ Na shora uvedených úvahách žalovaného a městského soudu nejenže neshledal Nejvyšší správní soud nic nepřezkoumatelného, ale nadto se s nimi ztotožňuje.

[11] Nejvyšší správní soud dále zdůrazňuje, že v posuzované věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla jeho judikaturou řešena. K otázce zjišťování skutkového stavu se Nejvyšší správní soud vyjádřil např. v rozsudcích ze dne 24. 2. 2004, čj. 6 Azs 50/2003-89, ze dne 21. 12. 2005, čj. 6 Azs 235/2004-57, ze dne 16. 11. 2005, čj. 6 Azs 139/2005-90, a ze dne 26. 2. 2008, čj. 2 Azs 100/2007-64. Nejvyšší správní soud na rozdíl od stěžovatele nemá za to, že by se žalovaný, resp. městský soud v této souvislosti dopustili jakéhokoli pochybení. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav, na jehož základě přehledným, srozumitelným a podrobným způsobem vyložil, proč stěžovatel podmínky pro udělení mezinárodní ochrany nesplňuje. Nelze též přehlédnout, že stěžovatel v kasační stížnosti odkazuje na zprávy o zemi jeho původu pouze v obecné rovině, aniž by uvedl, z jakých důvodů by právě jemu v případě návratu do Číny mělo hrozit nebezpečí. Naproti tomu žalovaný staví ve vztahu k těmto zprávám zcela konkrétní argumentaci, na jejímž základě dovozuje, že stěžovatel v případě vycestování do země původu nebezpečí relevantnímu z pohledu mezinárodní ochrany vystaven nebude.

[12] Pro shora uvedené Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, neboť kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu. Nejvyšší správní soud neshledal ani zásadní pochybení městského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[13] Nad rámec řečeného Nejvyšší správní soud poznamenává, že nelze přehlédnout, že stěžovatel je v důsledku rozhodnutí žalovaného a výsledku soudního přezkumu tohoto rozhodnutí vystaven hrozbě uložení správního vyhoštění. Bylo-li by takové řízení se stěžovatelem vedeno, budou právě skutečnosti, v nichž stěžovatel spatřuje důvody pro udělení humanitárního azylu nepochybně předmětem zkoumání správních orgánů ve vztahu k existenci důvodu znemožňujícího vycestování dle § 179 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, spočívajícího v zásahu do práva na soukromý a rodinný život chráněného čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.).

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3 větu první, ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu